

Bernal, 6 d'abril de 1996

Estimat Joaquim,

nosaltres, enguany, hem tingut un estiu força benigne, però, una mica com us ha passat a vosaltres amb l'hivern, quan ja semblava que podiem començar de treure les samarretes i els calçotets llargs (és un dir), se'ns han tirat al damunt unes jornades d'una xafogor terrible que ens deixava estassats a terra. Ara, ja fa uns dies que plou, de tant en tant, i fot uns vendavals que fan honor a l'estació.

Doncs no, no, res de fer vacances. El cas és que, quan començava a desesperar respecte a tenir continuïtat de feina, Muchnik es va despenjar amb dues traduccions de cop, al castellà, això sí, uns contes de l'escriptor indi R.K. Narayan i uns assaigs del novel·lista nord-americà Doctorow. Tot seguit, Columna m'encarrega una traducció de Wilkie Collins, amb la qual cosa ja tenia assegurada la feina per mig any, però, fa uns dies, de Muchnik em van trucar per oferir-me de traduir *Ragtime*, de Doctorow, també, de manera que amb aquest llibre, força extens, gairebé arribaré a fi d'any. Suposo que l'afany de Muchnik per encarregar-me traduccions es deu al fet que els dos llibres que els vaig traduir al castellà han merescut mots lloables de part de crítics de la «meseta», com Juan Marín de *El País*, cosa que no sol ser freqüent, no sols per als traductors catalans que ho fan al castellà, sinó ni respecte als mateixos traductors de llengua castellana.

El que m'expliques sobre la intervenció del teu amic Oriol Izquierdo en aquest debat, et dóna la pauta de quina mena de persona és, i encara te'n faràs una noció més exacta quan llegeixis el retall que t'adjunto de la ressenya que feia a l'Avui del llibre en qüestió, quan es refereix a l'Ofèlia Dracs.

Doncs, no, Proa encara no m'ha aclarit els comptes. Les primeres cartes de reclamació les vaig enviar a un tal Jesús Giralt, car és la persona que signa els contractes, però aquest senyor va passar la pilota a l'Izquierdo, al cap d'un parell de mesos d'haver-les rebudes. Quan, un cop en Roig Santacana em va haver dit que estava disposat a negociar els contractes, a les bones (o sigui sense fer un plet), els vaig enviar un fax donant-los 48 hores perquè m'enviessin els contractes, amb els pactes que jo els proposava. Com que van passar les 48 hores i no respiraven, els en vaig enviar un altre dient-los que passava el cas al senyor Roig Santacana. Tot just aleshores, l'Izquierdo em va enviar un fax que era còpia de la carta que m'havia enviat per correu en resposta al primer fax! En aquesta carta em deia que en Jesús Giralt li havia passat les meves cartes, que no patís, que ja ho solucionarien. No li vaig contestar, car ja havia enviat el patracol a l'advocat, i perquè, d'altra banda, si tenia intenció de solucionar el problema el que havia d'haver fet era enviar els contractes i no dir que ja ho solucionarien, no trobes? Amb tot, quan ja em pensava que tenia la cosa encaminada a través d'en Roig Santacana, aquest senyor m'escriu i em diu que, per tal que no em costi ni cinc la gestió, ha pensat que valia més passar

l'assumpte a l'AELC i que seria la Montserrat Bayà l'encarregada de gestionar els contractes. A mi, francament, em va caure l'ànima als peus, perquè estic segur que se la fumaran amb pipa, la Montserrat. I per la carta que em va escriure fa uns dies, dient que havia parlat amb l'Oriol Izquierdo i que li havia dit que, no m'amoïnés, que ja ho arreglarien, continuo creient que no en treuré res de bo. Jo aprecio la bona voluntat d'en Roig Santacana en voler fer-me estalviar uns diners d'honoraris, però per la meua banda estava disposat a perdre'ls amb tal de fer la punyeta en aquesta genteta de l'Enciclopèdia. En fi, ja veurem com acabarà tot això...

Als números 103 i 104 de la *Revista de Catalunya* han aparegut els altres dos articles meus sobre la traducció, un dels quals ve a ser una resposta a la bajanada d'en «Monada», i l'altre, a l'Izquierdo.

Mira, aquesta fotografia de Xaloc, com és natural, ja la tenia, però ignorava que hagués aparegut en aquesta revista. Com que suposo que devia anar acompanyada d'alguna nota, m'interessaria molt tenir-ne una fotocòpia, de manera que et demanaria que, quan vegis en Vellvé, li demanis que te'n tregui una i te la passi, perquè si he d'esperar que me l'envii ell, a jutjar per la manera que va respondre la vegada anterior, segurament no la rebré mai.

No sabia que ja havia sortit *Un biquini de diamants*, ja que encara no he rebut l'exemplar de mostra que m'envien ara, els garrepes de can 62. Sí, jo també crec que deu ser una de les

novel·les més divertides del gènere. Per cert que, ara com ara, els de 62 continuen sense oferir-me cap traducció. La darrera que els vaig fer, *Calderer, sastre, soldat i espia*, de leCarré, no sé si ja ha sortit o la treuran per St. Jordi. Fa temps que vaig escriure a la Maria Ginés, però no n'he tingut resposta. No en saps res? M'amoïna una mica, perquè la va afectar molt que l'acomiadessin de la manera que ho van fer i, un dia que em va parlar per telèfon, la vaig trobar força caiguda.

Com va anar la setmana del llibre en català? Espero que se t'hagi cansat la mà de tant signar llibres!

Realment a mi també em fa molta basarda de constatar com van les coses a casa nostra, respecte a la llengua, la literatura i la cultura catalana en general. En Parcerisas em deia fa uns dies que hi ha hagut retallades molt importants, com ara l'eliminació dels ajuts de la ILC als editors per publicar traduccions, i que el pressupost d'aquesta entitat potser amb prou feines arribarà al 70% de l'any passat. I a veure què passarà un cop el PP tingui tot el poder de l'Estat a les mans! Dius que ni tu ni jo nos ens hem de posar pedres al fetge, atesa la nostra avançada edat, etc., etc., però jo crec que sí que ens hi hem d'amoïnar, perquè si les coses continuen així, i deixo de tenir traduccions, el negoci assistirà al meu enterrament, però no pas després d'haver passat per l'UVI, sinó per haver mort d'inanició!! Però, ja ho veus, com que la gana té cara d'heretge, jo ja m'he venut l'ànima al diable de llengua castellana, i et puc assegurar que em sento com un transvestit, amb menys dignitat que una puta barata.

Records de part de tots els de casa i una forta abraçada